

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 7. oktoober 2014
(OR. en)

14028/14

Institutsioonidevaheline
dokument:
2014/0285 (COD)

PECHE 455
CODEC 1967

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	7. oktoober 2014
Saaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2014) 614 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2014) 614 final.

Lisatud: COM(2014) 614 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 6.10.2014
COM(2014) 614 final

2014/0285 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007

{SWD(2014) 290 final}

{SWD(2014) 291 final}

SELETUSKIRI

1. 1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Tursk, räim ja kilu on tähtsaimad Läänemerest püütavad liigid. Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES)¹ teaduslikud nõuanded on näidanud, et mõne nimetatud kalavaru praegune kasutamismäär ei võimalda saavutada maksimaalset jätkusuutlikku saagikust. Läänemere tursavarude majandamiskava kehtib juba alates 2007. aastast,² kuid räime- ja kiluvarude majandamiskavasid veel ei ole. See takistab kõnealuste varude säästvat majandamist ega taga stabiilseid püügivõimalusi neis püügipiirkondades tegutsevatele kaluritele.

Lisaks sellele, et tursk, räim ja kilu on põhilised püütavad liigid, moodustavad need ka tähtsa osa Läänemere ökosüsteemist ning avaldavad üksteisele tugevat vastastikust bioloogilist mõju. Tursk toitub kilust ja räimest ning see tähendab, et tursavarude suurus mõjutab räime- ja kiluvarude suurust ja vastupidi. Teadusuuringutest nähtub, et nende Läänemere liikide omavaheline ja vastastikune bioloogiline mõju võib tähendada seda, et ka praegu soovitatavast suurem püügisurve võib olla jätkusuutlik. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF)³ on siiski soovitanud⁴ teha rohkem teadusuuringuid, et mõista, milliseid ohtusid selline suurem püügisurve kätkeb. Läänemere keskkonnatingimused võivad tugevasti mõjutada Läänemere kalavarude, eriti tursa- ja kiluvarude tootlikkust.

Läänemere kalavarude, eriti tursa- ja kiluvarude tootlikkust võivad tugevasti mõjutada Läänemere keskkonnatingimused. Läänemere idapoolsetel aladel koeb tursk ainult piiratud aladel, kus sügav ja piisava soolsusega vesi võimaldab marja viljastamist ja viljastatud marjaterade hõljumist vees. Põhjamerest tuleva ookeanivee piiratud juurdevoolu tõttu on nende sügavate soolaste vete hapnikusisaldus vähenenud juba alates 1980ndate aastate keskpaigast ning tursa paljunemine on olnud edukas ainult lõunapoolsetel kudemisaladel. Kui Läänemere idaossa voolaks olulistes kogustes Põhjamere vett, võiks tursavarude juurdekasv olla palju suurem, kui see on olnud viimastel aastatel. Kilu puhul on märgatav seos juurdekasvu ja temperatuuri vahel – soojemates tingimustes täienevad kalavarud suurema arvu noorte isenditega. Selline seos viitab asjaolule, et näiteks kaks järjestikust külma talve võivad põhjustada kiluvarudele raskeid tagajärgi.

Võttes arvesse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude tugevat omavahelist bioloogilist mõju ja keskkonnamõju neile liikidele, on soovitatav kohandada kõnealuste kalavarude kasutamismäära ja -viisi vastavalt sellele, kuidas paranevad teaduslikud teadmised vastastikuse mõju ja keskkonnatingimuste muutumise kohta. Niisugune lähenemisviis oleks kooskõlas ka ökosüsteemipõhise lähenemisega kalavarude majandamisele. Esimese sammuna sellise kohandatava majandamise suunas tuleks kõigi asjaomaste kalavarude majandamine koondada ühtsesse majandamiskavasse. See hõlmaks kalastussuremuse sihtväärtust, mis on

¹ <http://www.ices.dk/aboutus/aboutus.asp>

² Nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007, 18. september 2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97 (ELT L 248, 22.9.2007).

³ Komisjoni otsus 2005/629/EÜ, 26. august 2005, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee moodustamise kohta (2005/629/EÜ).

⁴ STECFi eksperdirühma koosoleku aruanne: mitmeid Läänemere liike hõlmavad majandamiskavad (STECF-12-06).

väljendatud vahemikena iga kalavaru puhul ning mis oleks aluseks kõnealuste kalavarude iga-aastase lubatud kogupüügi kehtestamisel. Kohandamiseks tuleks siis ajakohastada kalastussuremuse ja kalavarude suuruse kontrollväärtusi seoses iga kalavaruga, mille puhul peetakse seda vajalikuks teaduslikes nõuannetes.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamiskava. See kava tagab kõnealuste varude säästva kasutamise, loob stabiilsed püügivõimalused, samaaegselt tagades, et kalavarude majandamine tugineb kõige uuemal teaduslikul teabel kalavarude omavahelise ja vastastikuse mõju kohta ning ökosüsteemi ja keskkonna muudel aspektidel. Algatuse erieesmärk on tagada, et Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarusid kasutatakse säästvalt, kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõttega ja ökosüsteemil põhineva lähenemisviisiga kalavarude majandamisele. Selleks tuleks kõnealuseid kalavarusid püüda tasemetel, mis ei ületa maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid.

Tursa ja pelaagiliste liikide püügil esineb lestaliste, nimelt atlandi merilesta, hariliku lesta, hariliku kammelja ja sileda kammelja kaaspüüki. Tursa- ja pelaagiliste kalavarude kasutamine ei tohiks seada ohtu Läänemere lestaliste jätkusuutlikkust.

Kava kohaldatakse Läänemeres kõigi liidu kalalaevade suhtes sõltumata nende kogupikkusest, sest see on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eeskirjadega ning vastab mõjule, mida kõnealused laevad avaldavad asjaomastele kalavarudele.

• Üldine taust

1. Läänemere ida- ja lääneosa tursavarusid käsitatakse kahe eri kalavaruna. Räimevarusid on Läänemeres mitu, neist peamine paikneb mere idaosas. Väiksemad räimevarud on Botnia meres, Botnia lahes, Liivi lahes ja Läänemere lääneosas. Viimati mainitud räimevaru koeb Läänemere lääneosas, seejärel rändab toituma Skagerraki väina ja Põhjamere idaossa. Neis piirkondades seguneb see Põhjamere heeringaga ja seda püütakse osana segapüügist. Kiluvarusid on Läänemeres ainult üks.
2. Läänemere kahe tursavaru majandamiseks on koostatud majandamiskava² ning nende varude püügi reguleerimiseks võetavad majandamismeetmed hõlmavad iga-aastase lubatud kogupüügi kehtestamist, püügikoormuse piiranguid ja tehnilisi meetmeid, mille hulka kuuluvad väikseim võrgusilma suurus, saagi koostise eeskirjad, lossitava kala alammõõt ning püügikeelualad ja -ajad. Räime- ja kiluvarude püügi praegused majandamismeetmed hõlmavad iga-aastase lubatud kogupüügi kehtestamist ja tehnilisi meetmeid, mille hulka kuuluvad võrgusilma suuruse ja saagi koostise eeskirjad.
3. Botnia lahe väikese räimevaru kohta ei ole ICESi arvates piisavalt andmeid, seega ei ole praegu võimalik täielikult hinnata selle kalavaru seisukorda püügisoovituse alusel. Seepärast ei ole majandamiskavas püügieeskirja kõnealuse kalavaru kohta. Võttes arvesse kõnealuse kalavaru väiksust ja püüki, ei ole otstarbekas kehtestada sellele kalavarule lubatud kogupüüki. Selle asemel sätestatakse, et kõnealuse kalavaru püük moodustab osa Botnia mere ja Botnia lahe ühisest lubatud kogupüügist.
4. Alates 1. jaanuarist 2014 kehtivad ühist kalanduspoliitikat käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1380/2013

sätestatud ühise kalanduspoliitika eeskirjad, sealhulgas need, mis käsitlevad mitmeaastasi kavasid ja lubatud kogupüügiga hõlmatud kalavarude lossimiskohustust. Artiklites 9 ja 10 on loetletud mitmeaastaste kavade põhimõtted, eesmärgid ja sisu. Vastavalt artiklile 15 kohaldatakse Läänemerel lossimiskohustust pelaagiliste kalavarude ja lõhe ning püüki määratlevate liikide puhul alates 2015. aastast ja kõikide teiste lubatud kogupüügiga hõlmatud liikide puhul alates 1. jaanuarist 2017.

5. Maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastavaid sihttasemeid väljendatakse ICESi soovitatud vahemike väärtustena. Need vahemikud võimaldavad majandada asjaomaseid kalavarusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal ning teha kohandusi teaduslike nõuannete muutumise korral, säilitades samal ajal prognoositavuse kõrge taseme. Kõnealuseid sihttasemeid täiendavad kaitsemeetmed, mis on seotud kaitse piirväärtuse käivitustlängiga. Asjaomaste kalavarude puhul väljendatakse neid piirväärtusi kudekarja biomassina, mis on saadud viimasest ICESi läbiviidud võrdlusuuringust. Kui nõuande kudekarja biomassi taseme kohta puudub, peaks käivitustlängiks olema olukord, kus kalavaru on teadusliku nõuande kohaselt ohus.
6. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 lisatakse kavasse kohustus lossida tursa-, räime- ja kilupüügil Läänemerel püütud kogu tursa-, räime-, kilu- ja atlandi merilesta saak, et aidata rakendada saagi tagasiheite keeldu, välja arvatud juhul, kui on tõendatud kalade ellujäämise kõrge määr. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 7 peavad liikmesriigid oma lipu all sõitvatele laevadele kalapüügivõimaluste eraldamisel võtma arvesse saagi tõenäolist koostist ja kogu saagi lossimise kohustust. Selleks võivad liikmesriigid vastu võtta riiklikke meetmeid, nagu riigile eraldatud lubatud kogupüügist teatava reservi säilitamine või kvootide vahetamine teiste liikmesriikidega.
7. Vastavalt STECFi teaduslikele nõuannetele⁴ ei hõlma kava püügikoormuse igaaastaseid piiranguid.
8. Kui komisjonile on antud õigus võtta vastu rakendusakte või delegeeritud õigusakte mitmeaastase kavaga ettenähtud eesmärkide saavutamiseks võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt ühiseid soovitusi muu hulgas teatavate meetmete vastuvõtmiseks. Selleks kehtestatakse kavaga piirkondlik koostöö seoses tehniliste meetmete vastuvõtmise, lossimiskohustust käsitlevate sätete ja konkreetsete kaitsemeetmetega, mis puudutavad asjaomaste kalavarudega seotud kaaspüüki.
9. Kooskõlas kalavarude kaitset käsitleva ühise kalanduspoliitika üldise eesmärgiga ning pidades silmas nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikleid 9 ja 10, milles nõutakse mitmeaastaste kavade väljatöötamist, on kava peamised elemendid järgmised:
 - eesmärgid ja sihttasemed (saavutada selline kalastussuremuse tase, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõttega);
 - kaitse piirväärtused väljendatuna kudekarja biomassi tasemetes ja konkreetsed kaitsemeetmed;
 - lossimiskohustusega seotud sätted;

- tehniliste meetmete raamistik;
- kava korrapärane hindamine teaduslike nõuannete põhjal.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad liidu õigusnormid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 204/585/EÜ)⁵ on sätestatud ühise kalanduspoliitika üldine raamistik ning määratud kindlaks olukorrad, mille lahendamiseks peab nõukogu võtma vastu mitmeaastased kavad.

Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määruses (EÜ) nr 1098/2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97, on sätestatud eeskirjad Läänemere tursavarude säästvaks kasutamiseks.

Nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määruses (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1434/98 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 88/98, on esitatud tehnilised kaitsemeetmed Läänemerel, st saagi koostise eeskirjad, väikseim võrgusilma suurus, lossitava kala alammõõt ning lõhepüügi keelualad ja -ajad. Sellega on kehtestatud ka triivvõrkudega püügi keeld Läänemeres.

Iga-aastastes nõukogu määrustes, millega määratakse kindlaks teatavate kalavarude ning kalavarurühmade püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse Läänemerel, on kindlaks määratud asjaomaste kalavarude (tursk, räim ja kilu) ja atlandi merilesta lubatud kogupüügi tasemed (näiteks 2014. aastal nõukogu 19. novembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1180/2013, millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused 2014. aastaks).

Nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, on sätestatud üldised kalanduskontrolli nõuded ning samuti mitmeaastaste kavade erinõuded.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Ettepanek ja selle eesmärgid on kooskõlas Euroopa Liidu poliitikaga, eelkõige keskkonna-, sotsiaal-, turu- ja kaubanduspoliitikaga.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

⁵ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

Kuna Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude ning lestaliste vastu tuntakse huvi peamiselt tööstusliku kalapüügi aspektist, keskenduti konsulteerimisel Läänemere nõuandekomisjonile (BSAC) ja Läänemere äärsete riikide kalandusasutustele. Läänemere nõuandekomisjoni kuuluvad kalandussektori ja muude huvirühmade esindajad, keda mõjutab ühine kalanduspoliitika. Kalandussektor hõlmab kalurite ühendusi, tootjaorganisatsioone, töötlejaid ja turustusorganisatsioone. Muud huvirühmad on keskkonnakaitsega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid, tarbijad, naiste võrgustikud, harrastuspüügiga tegelejad ja kalasportlased ning väikesemahulisest rannakalapüügist elatuvad inimesed.

Selle algatuse konsulteerimis- ja arendusprotsessi käigus järgiti menetlust, mille merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat on kehtestanud pikaajaliste majandamiskavade väljatöötamiseks ja hindamiseks. See menetlus hõlmab kaht etappi. Esimene etapp on retrospektiivne hindamine, pilguheit olemasoleva majandamiskava täitmisele. Vajaduse korral järgneb sellele tulevikku vaatav hindamine, kus hinnatakse mitmeaastaste kavade võimalikku asendamist uutega ja selle võimalikku mõju. Kummagi etapi jooksul kohtutakse mitu korda kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee eksperdirühmadega. Neid kohtumisi organiseeritakse selleks, et arutada merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi suuniseid. Kõigil kohtumistel võivad osaleda nõuandekomisjonide ja liikmesriikide esindajad, kes saavad seal anda oma panuse ja tõstatada küsimusi, mida nad peavad oluliseks. Käesoleval juhul konsulteeriti pärast STECFi hindamisprotsessi lõppu kava üksikasjade suhtes ka Läänemere nõuandekomisjoni ja liikmesriikidega.

Asjaomased teadus-/erialavaldkonnad

Nagu eespool märgitud, andsid STECFi eksperdid nõu kogu hindamisprotsessi vältel. See hõlmas kalandusteadlaste, aga ka teiste erialade spetsialistide, nagu majandus- ja sotsiaalteadlaste nõuandeid. Teaduslikke nõuandeid saadi ka Rahvusvaheliselt Mereuurimise Nõukogult.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Pärast pelaagiliste kalavarude majandamiskavaga⁶ seoses tehtud tulevikku vaatavat hindamist, mis hõlmas Läänemere tursavarude kehtiva majandamiskava nii retrospektiivset⁷ kui ka tulevikku vaatavat hindamist,⁸ võeti 2011. aasta juunis vastu otsus minna Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude puhul üle mitut liiki hõlmavale majandamiskavale. See otsus tehti koostöös liikmesriikide ja sidusrühmadega piirkondliku foorumi BALTFISH kohtumisel. Otsus vormistati ametlikult kalanduse nõukogu istungil oktoobris 2011⁹. Kõnealuse otsuse taustaks oli ühise kalanduspoliitika reformiga ette nähtud nõue, mille kohaselt peaksid majandamiskavad hõlmama võimaluse korral mitut kalavaru.

Otsus minna Läänemere kalavarude puhul üle mitut liiki hõlmavale majandamiskavale tegi vajalikuks alustada uut STECFi koosolekute vooru. Tulevikku vaatavale hindamisele aluse

⁶ MRAG, september 2009: Economic and social impacts of the proposed scenarios for a multi-annual management plan for Baltic pelagic fisheries. ^{FISH/2006/09} — Lot 4.

⁷ Majandamisesmäärke ja strateegiaid käsitleva alarühma aruande (STECF SGMOS 10-06) e) osa: Evaluation of multi-annual plan for Baltic cod.

⁸ STECFi eksperdirühma koosoleku aruanne: Impact Assessment of Baltic cod multi-annual plans (STECF 11-05).

⁹ Euroopa Liidu Nõukogu dokument 16684/11, ADD 1, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st16/st16684-ad01.en11.pdf>.

panemiseks korraldas merenduse ja kalanduse peadirektoraat mitu ekspertide kohtumist, millest enamik peeti ühiselt STECFi ja ICESi vahel. Kõik need kohtumised olid sidusrühmadele avatud ja neis kõigis osalesid Läänemere nõuandekomisjoni liikmed. Kohtumised korraldati järgmiselt:

STECFi ekspertide töörühma üldine arutelu mitmeaastaste majandamiskavade üle Ühendkuningriigis Edinburghis 28. novembrist kuni 2. detsembrini 2011¹⁰.

ICESi seminar: Integrated/Multispecies Advice for Baltic Fisheries, Charlottenlund, Taani, 6.–8. märts 2012¹¹.

STECFi ekspertide töörühma arutelu mitmeaastaste majandamiskavade üle Saksamaal Rostockis 26.–30. märts 2012¹².

Pärast eespool nimetatud kohtumisi teatas STECF, et majandamiskava, mis põhineb praegustel ühe liigi põhistel maksimaalse jätkusuutliku saagikuse sihttasemetel, täidaks kõrge pikaajalise saagikuse kriteeriumid ning kujutaks kalavarule minimaalset riski. Lühidalt oleks selline kava kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõtetega. Samuti märkisid nad, et mitme liigi põhine lähenemisviis võimaldaks mõne kalavaru puhul suurendada kalastussuremuse sihtväärtust, kuid oleks vaja rohkem teadusuuringuid, et hinnata taolise lähenemisviisiga seotud riske. Kõnealuse nõuande põhjal koostati aruteludokument, milles käsitleti neid kahte võimalust ja nende mõjusid. Seda dokumenti arutati liikmesriikidega BATFISHi kohtumisel ja Läänemere nõuandekomisjoniga 2012. aasta juuni keskel.

Seoses ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva määruse vastuvõtmisega 2013. aastal ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu loodud mitmeaastaste kavade rakkerühma lõpparuande avaldamisega aprillis 2014¹³ viidi läbi täiendavad konsultatsioonid sidusrühmadega Läänemere nõuandekomisjonis ja liikmesriikide ametiasutustega BALTFISHi raames. See toimus 2014. aasta märtsist juunini.

Ekspertiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

STECFi ekspertide kõigi asjaomaste koosolekute aruanded on kättesaadavad STECFi veebilehel: <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/>.

Lisaks olid sidusrühmad kogu konsulteerimisprotsessi jooksul aktiivselt kaasatud igas algatuse edasist arengut käsitlevas etapis.

• **Mõju hindamine**

- Enne mitmeaastase kava koostamist viidi läbi põhjalik mõju hindamine. Hindamise käigus analüüsiti kolme võimalust bioloogilisest, keskkonnanalasest ja sotsiaalmajanduslikust aspektist. Käesolev mitmeaastane kava töötati välja kõige kasulikuma mõjuga võimaluse põhjal. Asjaomaste kalavarude säästva püügi tagamine 2015. aastaks maksimaalse

¹⁰ STECFi eksperdirühma koosoleku aruanne: Scoping for Impact Assessments for Multi-Annual plans for Baltic Multispecies and cod in the Kattegat, North Sea, West of Scotland and Irish Sea, (STECF-12-05).

¹¹ Taanis Charlottenlundis 6.–8. märtsil 2012 toimunud seminari *Integrated/Multispecies Advice for Baltic Fisheries* (WKMULTBAL) aruanne. ICES CM 2012/ACOM:43.

¹² STECFi eksperdirühma koosoleku aruanne: Multispecies management plans for the Baltic (STECF-12-06).

¹³ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/pech/dv/taskfor/taskforce.pdf

jätkusuutliku saagikuse tasemel on ette nähtud bioloogilise ja keskkonnavalase kasu saavutamiseks. Püügikoormuse tõenäoline vähenemine peaks vähendama ka laevamootoritest pärit heidet.

- Sotsiaalmajanduslikust aspektist annaks räime- ja kiluvarude käsitlemine ühes majandamiskavas süstemaatilise aluse iga-aastase lubatud kogupüügi kehtestamiseks viisil, mis tagaks saagi prognoositavuse pelaagilise püügi sektoris, mis aitaks toetada majandustegevuse planeerimist ja tarnete stabiilsust. See lisaks väärtust, kuna majandamiskavad on tavaliselt eeltingimus näiteks Merehoolduse Nõukogult (Marine Stewardship Council) kalavarule sertifikaadi saamiseks. Sertifitseeritud kalapüügi käigus püütud kala eest võib turul kõrgemat hinda küsida.
- Kalapüügivõimaluste vähendamine võib kaasa tuua kerge kasumi vähenemise kaluritele ja töötlevale tööstusele ning lühiajaliselt võib see negatiivselt mõjutada tarbijaid, kuid kalavarude seisundi taastamine tagab pikaajalise kasu säästva kalapüügi ja kasumi aspektist. Lisaks tähendab ajutine kvootide vähendamine tavaliselt kõnealuse kalavaru hinna tõusu.
- Püügikoormuse reguleerimise süsteemi ja ühtse kalapüügipiirkonna nõude kaotamine lihtsustab õigusraamistikku ning vähendab liikmesriikide ja tööstusharu halduskoormust.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepaneku sätted, mis on seotud mere bioloogiliste ressursside kaitsega, on liidu ainupädevusse kuuluvad meetmed. Subsidiaarsuse põhimõtet järelikult ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Kavandatud meetmed vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, kuna need on asjakohased, vajalikud ning muud vähem piiravad meetmed ei ole soovitud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks kättesaadavad.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

4. MÕJU EELARVELE

Mõju eelarvele puudub.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁴,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust¹⁵,

olles edastanud ettepaneku liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooniga,¹⁶ milles liit on osaline, on ette nähtud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus toetada püütavate liikide populatsioonide säilitamist või taastamist maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagaval tasemel.
- (2) Johannesburgis 2002. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel kohustused liit ja selle liikmesriigid võitlema mitmete kalavarude jätkuva vähenemise vastu. Seepärast on vaja kohandada Läänemere tursa-, räime ja kilu kasutusmäärasid nii, et nende varude kasutamine tagaks kõnealuste varude taastamise ja hoidmise tasemel, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikku taset.
- (3) Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ¹⁷ artikli 1 lõikega 1.

¹⁴ ELT C, ..., lk ...

¹⁵ ELT C, ..., lk ...

¹⁶ EÜT L 179, 23.6.1998, lk 3.

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 on kehtestatud ühise kalanduspoliitika eeskirjad kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühise kalanduspoliitika eesmärgid on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus on keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud, kohaldada kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ja rakendada kalavarude majandamisel ökosüsteemipõhist lähenemisviisi.
- (5) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hiljutised teaduslikud nõuanded on osutanud, et tursa-, kilu- ja mõnda räimevaru püütakse rohkem, kui on ette nähtud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks.
- (6) Tursavarude majandamiskava kehtib juba alates 2007. aastast,¹⁸ kuid räime- ja kiluvarude majandamiseks samasuguseid kavasid veel ei ole. Kuna tursavarudel ja pelaagilistel kalavarudel on omavaheline tugev bioloogiline mõju, võib tursavarude suurus mõjutada räime- ja kiluvarude suurust ja vastupidi. Lisaks on ka liikmesriigid ja sidusrühmad väljendanud toetust vajadusele töötada välja ja rakendada Läänemere põhiliste liikide majandamiskavad.
- (7) Käesoleva määrusega kehtestatav mitmeaastane kava peaks vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 põhinema teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel ning sisaldama eesmärke ja mõõdetavaid sihttasemeid koos selgete ajakavade, kaitse piirväärtuste ja kaitseabinõudega.
- (8) On asjakohane kehtestada mitut liiki hõlmav kava, võttes arvesse tursa-, räime ja kiluvarude vahelist dünaamikat ning samuti liike, mida püütakse kõnealuste varude püügil toimuval kaaspüügil, täpsemal atlandi merilesta, siledat kammeljat, harilikku lesta ja harilikku kammeljat. Kõnealuse kava eesmärk peaks olema saavutada ja säilitada asjaomaste kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus.
- (9) Tursa- ja pelaagiliste kalavarude kasutamine ei tohiks ohustada kõnealuste varude püügiga kaasneval kaaspüügil püütavate kalavarude, st atlandi merilesta, sileda kammelja, hariliku lesta ja hariliku kammelja varude jätkusuutlikkust. Seepärast tuleks kavaga tagada nende kaaspüügiliikide kaitse biomassi tasemel, mis ületab ettevaatusprintsipi kohaseid tasemeid.
- (10) Kuna määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 on kehtestatud muu hulgas kõigi lubatud kogupüügiga hõlmatud liikide lossimise kohustus, tuleks kavaga toetada ka tursa-, räime-, kilu ja atlandi merilesta lossimise kohustuse rakendamist.
- (11) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas mitmeaastastes kavades sätestatud sihttasemetega.
- (12) Seega tuleks kehtestada teaduslike nõuannete¹⁹ alusel kõnealused sihttasemed, mis on väljendatud kalastussuremuse määradena.

¹⁸ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007, 18. september 2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97 (ELT L 248, 22.9.2007, lk 1).

¹⁹ ICESi tehnilised talitused, september 2014.
http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Fmsy_range_for_Baltic_cod_and_pelagic_stocks.pdf.

- (13) On vaja kehtestada kaitse piirväärtused, et saaks rakendada täiendavaid ettevaatusabinõusid, kui kalavaru on vähenenud teatava kriitilise tasemeni, mis kujutab tõsist ohtu. Sellised kaitse piirväärtused tuleks määrata kalavaru kudekarja biomassi miinimumtasemel, mis vastab kalavaru täielikule taastootmisvõimele. Tuleks ette näha parandusmeetmed juhuks, kui kalavaru suurus langeb alla kudekarja biomassi miinimumtaseme.
- (14) Kaaspüügil püütud kalavarude puhul tuleks kudekarja biomassi miinimumtasemeid käsitleva teadusliku nõuande puudumise korral võtta konkreetseid kaitsemeetmeid juhul, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et varud on ohustatud.
- (15) Katsepüügireiside käigus on kinnitust leidnud, et püünisvõrkude, lõkspüüniste ja mõrdadega püütud kala ellujäämise määr on suur tänu nende püügivahendite omadustele, mis ei kahjusta kala. Seega on asjakohane jätta lisaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktides a kuni c nimetatud juhtudele tursa, räime, atlandi merilesta ja kilu lossimise kohustus sellise püügi puhul rakendamata.
- (16) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustuse täitmiseks tuleks kavaga ette näha muud majandamismeetmed, nagu on sätestatud nimetatud määruse artikli 15 lõike 4 punktides a–c. Sellised meetmed tuleks sätestada delegeeritud õigusaktidega.
- (17) Samuti tuleks kavaga ette näha teatavad täiendavad tehnilised meetmed, mis võetakse vastu delegeeritud õigusaktide abil, et aidata kaasa kava eesmärkide saavutamisele, eelkõige seoses noorkalade või kudevate kalade kaitsega. Kuni nõukogu määruse (EÜ) nr 2187/2005²⁰ läbivaatamiseni tuleks ette näha ka seda, et sellised meetmed võivad vajaduse korral kava eesmärkide saavutamiseks kalduda kõrvale kõnealuse määruse teatavatest mitteolemuslikest osadest.
- (18) Selleks et kohanduda tehnika ja teaduse arenguga õigeaegselt ja proportsionaalselt ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu käesoleva määruse täiendamiseks õigusakte atlandi merilesta, harilikku lesta, siledat kammeljat ja harilikku kammeljat käsitlevate parandusmeetmete, lossimiskohustuse rakendamise ja tehniliste meetmete kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (19) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt peaks Läänemere kalavarudega seotud otsese majandamishuviga liikmesriikidel olema juhul, kui komisjonile on antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses teatavate kavas sätestatud kaitsemeetmetega, võimalus esitada ühiseid soovitusi selliste meetmete võtmiseks, et need meetmed oleksid kavandatud nii, et need vastaksid Läänemere ja selle kalavarude eripärale. Kõnealuste soovitude esitamise tähtaeg tuleks kindlaks määrata, nagu on ette nähtud nimetatud määruse artikli 18 lõikes 1.

²⁰ Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005, 21. detsember 2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1434/98 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 88/98 (ELT L 349, 31.12.2005, lk 1).

- (20) Selleks et tagada vastavus käesolevas määruses sätestatud meetmetele, tuleks vastu võtta erikontrollimeetmed lisaks meetmetele, mis on ette nähtud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009²¹.
- (21) Arvestades, et Läänemeri on üsna väike püügipiirkond, kus peamiselt väikesed kalalaevad sooritavad lühikesi püügireise, tuleks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohast eelteatise kasutamise nõuet laiendada kõigile sellistele laevadele, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit, ning eelteatised tuleks esitada vähemalt üks tund enne eeldatavat sadamasse saabumise aega. Arvestades aga selliste kalapüügireiside mõju, mis puudutavad väga väikeseid koguseid asjaomaseid varusid ja nendega seotud eelteatistest tulenevat halduskoormust, on asjakohane kehtestada piirkogus, mille kohaselt tuleb eelteatis esitada juhul, kui laeva pardal on vähemalt 300 kg turska või kaks tonni pelaagilist kalavaru.
- (22) Tursa-, räime- ja kiluvarude püügi suhtes tuleks sätestada piirkogused, mille ületanud kalalaev on kohustatud lossima määratud sadamas või rannikuäärses kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43. Liikmesriigid peaksid nende sadamate või rannikuäärsete kohtade määramisel kohaldama kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 5 sätestatud kriteeriume viisil, mis tagab tõhusa kontrolli käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate varude üle.
- (23) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõikele 3 tuleks ette näha sätted, mille alusel hindab komisjon korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamise nõuetekohasust ja tõhusust. Selline hindamine peaks toimuma pärast ICESi poolt läbi viidud võrdlusanalüüsi seoses asjaomaste kalavarudega ja põhinema sellel.
- (24) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõike 4 kohaselt hinnatakse enne kavade koostamist nõuetekohaselt nende majanduslikku ja sotsiaalset mõju²².
- (25) Mis puudutab ajaraamistikku, siis eeldatakse, et asjaomaste kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus peaks saavutatama 2015. aastaks. Seejärel tuleks seda hoida.
- (26) Püügikoormuse reguleerimise korra puudumisel on vaja välja jätta kalapüügiluba ja laevade või mootorite asendamist käsitlevad erieeskirjad, mida kohaldatakse Liivi lahes. Nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 tuleks vastavalt muuta.
- (27) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007²³ tuleks kehtetuks tunnistada,

²¹ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

²² Mõju hindamine on avaldatud... (täita).

²³ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007, 18. september 2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97 (ELT L 248, 22.9.2007, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse järgmiste Läänemeres asuvate liidu vete kalavarude (edaspidi „asjaomased kalavarud”) majandamise ja püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava”):

- a) tursk (*Gadus morhua*) ICESi alarajoonides 22–24 (Läänemere lääneosa tursk);
- b) tursk (*Gadus morhua*) ICESi alarajoonides 25–32 (Läänemere idaosa tursk);
- c) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonides 25, 26, 27, 28.2, 29 ja 32 (Läänemere keskosa räim);
- d) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 28.1 (Liivi lahe räim);
- e) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 30 (Botnia mere räim);
- f) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 31 (Botnia lahe räim);
- g) räim (*Clupea harengus*) ICESi rajoonis IIIa ja alarajoonides 22–24 (Läänemere lääneosa räim);
- h) kilu (*Sprattus sprattus*) ICESi alarajoonides 22–32.

2. Kava kohaldatakse ka atlandi merilesta, hariliku lesta, hariliku kammelja ja sileda kammelja suhtes asjaomaste kalavarude püügil ICESi alarajoonides 22–32.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kohaldatakse lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklis 2 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- a) „pelaagilised kalavarud” – käesoleva määruse artikli 1 punktides c–h loetletud liigid ja nende mis tahes kombinatsioon;
- b) „püünisvõrk” – suur ankurdatud võrk, kinnitatud vaiade külge või mõnikord triiviv, pealt avatud ja varustatud mitmesuguste seadmetega, mis soodustavad kala sisenemist püünisesse ja takistavad tema väljumist ning mis on tavaliselt jagatud eraldi osadeks, mis on alt võrguga suletud;

c) „lõkspüünised ja mõrrad” – koorikloomade või kalade püügiks mõeldud puuri- või korvikujulised eri materjalist väikesed püünised, mis asetatakse merepõhja üksikult või reas; neil on üks või mitu avaust või sissepääsu ning need on veepinnal ühendatud kõitega (poinöörid) poide külge, mis märgivad nende asukohta;

d) „asjaomased liikmesriigid” – Eesti, Leedu, Läti, Poola, Rootsi, Saksamaa, Soome, Taani.

II PEATÜKK

EESMÄRGID JA SIHTTASEMED

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Kava eesmärk on aidata saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige:

- (a) asjaomaste kalavarude maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamine ja selle säilitamine ning
- (b) atlandi merilesta, sileda kammelja, hariliku lesta ja hariliku kammelja varude kaitse tagamine kooskõlas ettevaatusprintsipiiga.

2. Kava eesmärk on aidata rakendada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust asjaomaste kalavarude ja atlandi merilesta puhul.

Artikkel 4

Sihttasemed

1. Kalastussuremuse sihttase tuleb saavutada 2015. aastaks ja hoida seda sealt alates asjaomaste kalavarude puhul järgmistes vahemikes:

Kalavaru	Kalastussuremuse sihttaseme vahemik
Läänemere lääneosa tursk	0,23–0,29
Läänemere idaosa tursk	0,41–0,51
Läänemere keskosa räim	0,23–0,29
Liivi lahe räim	0,32–0,39
Botnia mere räim	0,13–0,17
Botnia lahe räim	ei ole määratud
Läänemere lääneosa räim	0,25–0,31

Läänemere kilu	0,26–0,32
----------------	-----------

2. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 4 peavad kalapüügivõimalused vastama lõikes 1 sätestatud sihttasemetele.

III PEATÜKK KAITSE PIIRVÄÄRTUSED

Artikkel 5

Kudekarja biomassi miinimumtasemed

1. Kaitse piirväärtus väljendatuna kudekarja biomassi miinimumtasemenä, mis vastab kalavarude täielikule taastootmisvõimele, on asjaomaste kalavarude puhul järgmine:

Kalavaru	Kudekarja biomassi miinimumtase (tonnides)
Läänemere lääneosa tursk	36 400
Läänemere idaosa tursk	88 200
Läänemere keskosa räim	600 000
Liivi lahe räim	Määratlemata
Botnia mere räim	Määratlemata
Botnia lahe räim	Määratlemata
Läänemere lääneosa räim	110 000
Läänemere kilu	570 000

2. Kui mis tahes asjaomase kalavaru kudekarja biomass on teataval aastal väiksem kui lõike 1 kohane kudekarja biomassi tase, võetakse vastu asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastamine ettevaatusprintsipi kohasele tasemele. Erandina käesoleva määruse artikli 4 lõikest 2 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 tuleb kalapüügivõimalused kehtestada eelkõige tasemel, mis on madalam tasemest, mille puhul jääb kalastussuremus artikli 4 lõikes 1 sätestatud vahemikku. Kõnealused parandusmeetmed võivad vajaduse korral hõlmata ka komisjoni poolt seadusandlike ettepanekute esitamist ja erakorraliste meetmete võtmist vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 12.

IV PEATÜKK

ATLANDI MERILESTA, HARILIKKU LESTA, HARILIKKU KAMMELJAT JA SILEDAT KAMMELJAT KÄSITLEVAD KONKREETSED KAITSEMEETMED

Artikkel 6

Meetmed, mida võetakse juhul, kui atlandi merilest, harilik lest, harilik kammeljas ja sile kammeljas on ohus

1. Kui teadusliku nõuande põhjal on atlandi merilesta, hariliku lesta, hariliku kammelja või sileda kammelja mis tahes varud Läänemeres ohus, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse konkreetseid meetmeid ohustatud varu kaitseks ja mis hõlmavad mis tahes järgmisi aspekte:

- (c) a) püügivõimsuse ja püügikoormuse kohandamine;
- (d) b) tehnilised meetmed, sealhulgas
 - (1) püügivahendite omadused, eeskätt võrgusilma suurus, võrguniidi jämedus, püügivahendi suurus;
 - (2) püügivahendi kasutamine, eeskätt veesoleku aeg, püügivahendite kasutamise sügavus;
 - (3) kalapüügi keelamine või piiramine teatavates piirkondades;
 - (4) kalapüügi keelamine või piiramine teataval perioodil;
 - (5) kalavaru kaitseks kehtestatud alammõõt.

2. Lõikes 1 osutatud meetmete eesmärk on saavutada artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud eesmärk ja need põhinevad teaduslikel nõuannetel.

3. Asjaomased liikmesriigid võivad esitada kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikega 1 ühiseid soovitusi lõikes 1 osutatud konkreetsete kaitsemeetmete võtmiseks.

V PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUS

Artikkel 7

Püünisvõrke, lõkspüüniseid ja mõrdasid käsitlevad erandid

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei kehti lossimiskohustus asjaomaste varude ja atlandi merilesta suhtes, kui kala püütakse järgmiste vahenditega: püünisvõrgud, lõkspüünised ja mõrrad.

Artikkel 8

Lossimiskohustuse rakendamine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte järgmiste meetmete kohta:

a) liikide loetelu, mille püük on keelatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti a kohase lossimiskohustust käsitleva erandi kohaldamisel;

b) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti b kohased lossimiskohustust käsitlevad erandid liikide puhul, mille kõrge ellujäämise määr on teaduslikult tõendatud, võttes arvesse püügivahendi, püügimeetodite ja ökosüsteemi omadusi ning

c) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis c osutatud vähese tähtsusega erandid.

2. Lõikes 1 osutatud meetmete eesmärk on saavutada artikli 3 lõikes 2 sätestatud eesmärk ja need põhinevad vajaduse korral teaduslikel nõuannetel. Vähese tähtsusega erandid peavad vastama määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktis c sätestatule.

3. Asjaomased liikmesriigid võivad esitada kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikega 1 ühiseid soovitusi lõikes 1 osutatud meetmete võtmiseks.

VI PEATÜKK TEHNILISED MEETMED

Artikkel 9

Tehniliste meetmete raamistik

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte järgmiste tehniliste meetmete kohta:

a) püügivahendite omaduste spetsifikatsioonid ja nende kasutamise kord;

b) püügivahendite muudatuste ja lisaseadmete spetsifikatsioonid;

c) teatavate püügivahendite kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teatavates piirkondades või teatavatel perioodidel;

d) käesoleva määrusega reguleeritud mis tahes kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdud.

2. Lõikes 1 osutatud meetmete eesmärk on saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärk, eeskätt noorkalade või kudevate kalade kaitse.

3. Kui see on vajalik lõikes 2 osutatud eesmärkide saavutamiseks, võivad lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktid kõrvale kalduda järgmistest määruse (EÜ) nr 2187/2005 sätetest:

a) määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklites 3 ja 4 osutatud II ja III lisas sätestatud sihtliikide ja võrgusilma suuruse spetsifikatsioonid;

b) aktiivsete püügivahendite ehitus, omadused ja kasutamise kord, mis on sätestatud kõnealuse määruse artikli 5 lõigetes 2, 3 ja 4 ning artiklis 6;

c) passiivsete püügivahendite ehitus, omadused ja kasutamise kord, mis on sätestatud artiklis 8;

d) kõnealuse määruse artiklis 16 sätestatud keelatud piirkondade koordinaadid ja keelu kohaldamise periood;

e) kõnealuse määruse artikli 18a lõikes 1 sätestatud liigid, geograafilised piirkonnad ja teatavate kalavarude püügi piirangute kohaldamise ajavahemikud ning artikli 18a lõikes 2 sätestatud erandi tehnilised üksikasjad;

f) kõnealuse määruse artiklis 22 sätestatud traalimiskeeld Liivi lahel.

4. Asjaomased liikmesriigid võivad esitada kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikega 1 ühiseid soovitusi lõikes 1 osutatud meetmete võtmiseks.

VII PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 10

Piirkondlik koostöö

1. Käesolevas peatükis sätestatud meetme suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.

2. Asjaomased liikmesriigid võivad esitada kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikega 1 ühiseid soovitusi järgmiste tähtaegade jooksul:

a) artikli 6 lõikes 1 sätestatud meetmete kohta teatavaks kalendriaastaks hiljemalt eelneva aasta 1. septembriks;

b) artikli 8 lõikes 1 ja artikli 9 lõikes 1 sätestatud meetmete kohta esimest korda hiljemalt kuue kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga kord kuus kuud pärast kava mõju hinnangu esitamist vastavalt artiklile 14.

VIII PEATÜKK

KONTROLL JA TÄITMINE

Artikkel 11

Seos nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollimeetmeid kohaldatakse lisaks nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009 sätestatud meetmetele, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 12

Eelteatised

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 on kõnealuses artiklis sätestatud eelteatise kohustatud esitama selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit ja mille pardal on vähemalt 300 kg turska või kaks tonni pelaagilist kalavaru.

2. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 peab nimetatud artiklis sätestatud eelteatiste esitamise aeg olema vähemalt üks tund enne eeldatavat sadamasse saabumise aega.

Artikkel 13

Määratud sadamad

Piirkogus, mida kohaldatakse mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide suhtes, väljendatuna eluskaalus, ja mille ületamise korral peab kalalaev lossima saagi määratud sadamas või rannikuäärses kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43, on järgmine:

a) 750 kilogrammi turska;

b) 5 tonni pelaagilisi kalavarusid.

IX PEATÜKK JÄRELMEETMED

Artikkel 14

Kava hindamine

Komisjon tagab, et kuus aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga kuue aasta tagant hinnatakse käesoleva kava mõju määrusega reguleeritud kalavarudele ja nende varude püügile, eeskätt selleks, et võtta arvesse teaduslike nõuannete muutumist. Komisjon esitab hindamiste tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

X PEATÜKK MENETLUSSÄTTED

Artikkel 15

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 6, 8 ja 9 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 6, 8 ja 9 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artiklite 6, 8 ja 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

XI PEATÜKK MUUDATUSED

Artikkel 16

Nõukogu määruse (EÜ) nr 2187/2005 muutmine

Määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklid 20 ja 21 jäetakse välja.

XII PEATÜKK KEHTETUKS TUNNISTAMINE

Artikkel 17

Nõukogu määruse (EÜ) nr 1098/2007 kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1098/2007 tunnistatakse kehtetuks. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

XIII PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 18

Käesolev määrus jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja